

gen heldig Udtryksmaade at sige: Enhver Familie, som ikke har en vis Indtægt, og som desuden har en Indtægt fra en Forsørgelseskasse. Dette fremgik ogsaa af det Foredrag, vi igaar hørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds, der gjorde en Fortolkning gjældende, som vist er i Strid med den, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne selv gjorde gjældende. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har imidlertid erkjendt og indrømmet, at denne Paragraf bør modificeres i forskjellige Retninger og bør have de fornødne Tillæg f. Ex. med Hensyn til en Aldersgrændse, ligesom ogsaa med Hensyn til det Beløb, der kan være Tale om at yde i Understøttelse, ogsaa skal være erhvervet ved fortsatte aarlige Indskud, nærmere maa betegnes og præciseres. Det er derfor muligt, at Paragrafen, naar Sagen kommer til 2den Behandling, vil foreligge i en saadan Stikelse, at man endelig kan stemme for den. Der er imidlertid en Mangel ved Paragrafen, som den nu er affattet, som det forekom mig, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne ikke har villet indrømme og som heller ikke blev erkjendt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds. Jeg siger her til den Mangel, hvorpaa der blev gjort opmærksom af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) og som bestaar i, at der i Paragrafen, saaledes som den i Diebliffet er affattet, ligger en Præmie for Lediggang. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (H. Nielsen) holdt ikke af denne Betegnelssmaade, men det kommer jo ikke an paa, om noget Saadant er behageligt at høre; det kommer an paa, om det virkelig ligger i Paragrafen. Jeg tror nu ikke, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds havde Ret, naar han sagde, at det kun var i enkelte Tilfælde, at Paragrafen vilde komme til at virke saaledes; det vil meget almindeligt være Tilfældet, og dette kan godtgjøres paa en aldeles mathematisk Maade. Det er nemlig klart, at naar en enkelt Person, i Kjøbenhavn f. Ex., har en aarlig Understøttelse fra en Forsørgelseskasse, lad os sige af 300 Kroner, og han desuden ved ringe Arbejde kan skaffe sig en Indtægt af 250 Kroner, faar han i aarlig Indtægt først 250 Kroner, som han selv forjener ved det ringe Arbejde, dernæst 300 Kr. af Understøttelseskassen og endelig 300 Kr. af Staten; det er i Alt 850 Kroner, naar han arbejder stærkt, og jeg maa bede det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds om at lægge Mærke dertil. Naar han derimod arbejder stærkt, kan han maaske forjene ikke 250 men 350 Kroner, og han faar da i aarlig Indtægt først ved strengt Arbejde 350 Kroner, som han forjener, og dernæst 300 Kroner i Livrente; det er i Alt 650 Kr. Ved stærkt Arbejde har han altsaa en Indtægt af 650 Kroner, men ved at arbejde ganske lidt har han en Indtægt af 850 Kroner. Nu er det dog virkelig ikke mere end næm-

skeligt, naar en Mand siger: Naar jeg kun arbejder meget ringe, har jeg 850 Kr., men naar jeg slider og slæber, mister jeg 200 Kr. af denne Indtægt, og derfor skalde Pokker arbejde stærkt. Det er et Tilfælde, som meget let vil indtræde, thi det er meget almindeligt, at en Mand, en Enke eller et andet ældre Fruntimmer som ved sit Arbejde kan erhverve sig 250 Kr. aarligt, kan, naar den Vedkommende arbejder lidt stærkere, tjene 350 Kroner, og derved kommer nødvendigvis den Modsigelse frem, som jeg har omtalt; det kan ikke undgaa. Det er imidlertid muligt, at denne Urimelighed kan undgaaes ved en forandret Redaktion af Paragrafen, og jeg skal være meget villig til at overveie, om der er en saadan Mulighed. For Diebliffet forekommer det mig imidlertid, at denne Ulempe ikke kan undgaaes paa den Maade, som jeg tror, at det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) igaar omtalte, nemlig ved en Begrændsning af Beløbet. Derved kommer man til at hjælpe paa en anden Ulempe, som er omtalt, men ikke paa denne. Den eneste Maade at undgaa den paa, er vistnok ved at give Bestyrelserne for Understøttelseskasserne en Ret til at undersøge, om den, der skal have denne Ret ligeoverfor Staten, er en Person, der arbejder saaledes, som det kan forlanges af ham efter hans Alder og de Forhold, hvorunder han lever. Jeg vil altsaa sige, at Understøttelseskassens Bestyrelse, foruden at den kan forlange Bevis for, at Vedkommende ikke har en større Indtægt end den, der er nævnt i Paragrafen, eller som man kan blive enig om, tillige skal kunne forlange Bevis for, eller skal kunne lade undersøge, om den vedkommende Person arbejder paa en Maade, som svarer til hans Kræfter og Omstændigheder. Derved komme vi rigtig nok ind paa en meget væsentlig Modifikation af Paragrafen og ind i den vanskelige Stilling, som blev omtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds, nemlig at det, der skal være en Ret for den Vedkommende, bliver knyttet til Betingelser, og at der derved fra Understøttelseskassens Bestyrelses Side vil kunne gjøre sig Vilkaarlighed gjældende, hvorved der kan avles Utilfredshed, idet Vedkommende kan sige: Jeg har opfyldt Betingelserne, men Understøttelseskassens Bestyrelse vil ikke erkjende, at jeg har bevist det, et Bevis, som det ganske vist ogsaa vil være vanskeligt at føre. Jeg haaber, at de ærede Forslagsstillere vilde have deres Opmærksomhed henvendt paa dette Punkt, og at de ikke ville styde denne Indvendning fra sig, der først er fremsat af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad). Derimod er jeg ikke saa heldig at kunne se, at den Tanker, der synes at være udtalt i § 4, paa nogen Maade kan gennemføres, enten i den Form, hvori den nu foreligger, eller selv i en Form, som i meget høi Grad fjerner sig derfra. Jeg